

άναπνεύσω αὐτὸν τὸν ἀέρα, τὰ δόποια μοῦ ἀνήκουστι καὶ θά μείνουν εἰς ἐμὲ προσφιλῆ! Οὐδέν θά με ἐμποδίσῃ νά ἔχαιτο δι' ἔχαστον τὸν ἀδελφὸν μου ἐν τῇ ἱερωπίνῃ τὸ νόμιμον τοῦ γένους δικαιώματα, τὸ στοιχεῖόδες ἔχεινο δικαιόματα οὐτινος δὲ ἐξβιασμὸς οὐ μόνον ἐν διλοκλήρῳ τάξει πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ προσπάθῳ ἐνός μόνου ἀνθρώπου, θά ἔφθανε νά ἐκθέσῃ τὴν νομοθεσίαν ἐνός λαοῦ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὄντως πεπολιτισμένων λαῶν.

Ναί, εἶμαι πεπεισμένος ὅτι η Γαλλία, ως η ἐκκλησία, ἔχει ἀνάγκην τοῦ παφαδείγματος ὅπερ δίδω, καὶ τοῦ δόποιου τὸ μέλλον παρὰ τὸ παρὸν θὰ συλλέξῃ τοὺς καρπούς. Γνωρίζω τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῆς χώρας μου καὶ ὅταν αὕτη ηὑέλλητε νά ἀκούσῃ τὴν φωνὴν μου δὲν ἔπαυστα νά τῆς διδάτων τὴν διά τῆς οἰκογενείας συτηρίαν. Ἀφαιρῶν, ἀνεν οἴκτου, τοὺς πολυτελεῖς καὶ ἀπατηλοὺς πέπλους τῆς τότε εὐδαιμονίας ἔγινονταν τό δύο τραύματα ἀτίνα διαβιβρώσκουσιν αὐτήν καὶ μίτινα ἀλλογενενδῶται «δὲ γάμος ἐκτὸς τῆς ἀγάπης καὶ ή ἀγάπη ἐκτὸς τοῦ γάμου σημαίνει δὲ γάμος ἔξι τοῦ χριστιανισμοῦ». (Διαλέξεις περὶ τῆς οἰκογενείας). Γνωρίζω ἐπίσης καὶ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τοῦ ήμετέρου κλήρου· γνωρίζω δ.τι ἔχει ἔξι ἀφοτιώσεως καὶ ἀρετῆς, ἀλλὰ δὲν ἀγνοῶ πότην ἔχει ἀνάγκην δὲ μεγαλύτερος ἀφιθμοῦς τῶν μελῶν αὐτοῦ, νά συμφιλιωθῇ πρὸς τὰ συμφέροντα, τὴν ἀγάπην, τὰ κατήκοντα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Ἀποσπώμενος μόνον τῶν παραδότεον τυφλοῦ ἀτζητισμοῦ καὶ μῆλον πολιτικῆς θεοχαρακίας ἡ θρησκευτικῆς, δὲ ιερεῖς γενόμενος πάλιν ἀνθρώπος καὶ πολίτης θά εὑρεθῇ πάλιν πραγματικότερον ιερεῖς.

Δεῖς εἰπτὸν τοῦ ιδίου οἶκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετά πάτης σεμνότητος· εἰ δέ τις τοῦ ιδίου οἶκου προστῆναι, οὐκ οἶδα πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται. (Τιμοθ. Γ', στ. 5).

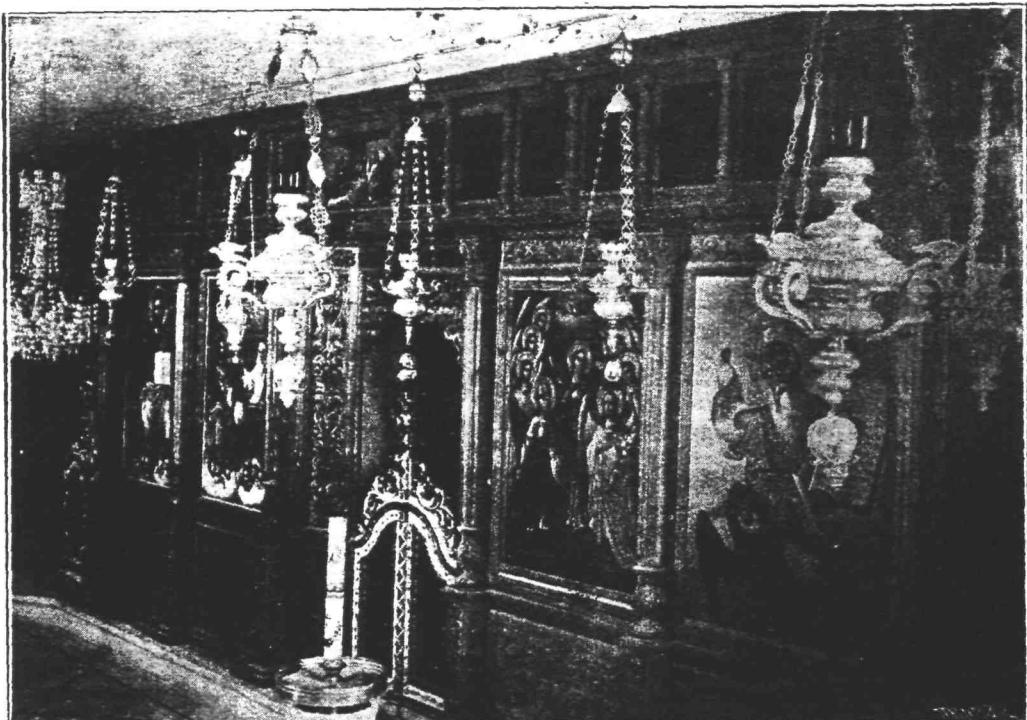
Τοιαῦτη εἶνε ἡ μεταρρύθμισις ἀνεν τῆς δόποιας τοιμῶν νά τὸ εἶπο ἀπαταὶ αἱ λοιπαὶ θά εἰνε φαντασιόδεις καὶ ἀκαρποί. «Ἄς ἀφίσωμεν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἐὰν πιστεύωμεν εἰς τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, νά διατηρήσῃ μεταξὺ θάμῶν ἐπίλεκτον σειράν ιερέων καὶ ἀγαλμοεργῶν κορασίων, νά η ἀγαμία, πάντοτε ἐλευθέρα καὶ ἐκουσία, εἶνε πράγματι κατάστασις ἀγνότητος, χαρὶς η τούλαχιστον εἰρήνης ἐν τῇ θυσίᾳ! Ἀλλά συγχρόνως ἡς ἐπισπεντομεν τὴν στιγμὴν καὶ» ἦν ὁ νόμος τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς Γαλλίας θὰ ἀποκαταστήτῃ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ, τῇ ἀγνότητι καὶ τῇ ἀξιοπρεπείᾳ τὸν γάμον τοῦ ιερέως δηλ., τὴν συγκέντρωσιν εἰς πρότυπον οἰκογενειακῆς ἐπίας ἀπασὸν τῶν δυνάμεων τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἐκκλησίας.

Οὐδέν εἴμαι, ω Θεέ μου, ἀλλά αἰσθάνομαι κεκλημένος παρὰ σοῦ ἵνα διαρρήξω ἀλλὰ πους τὰς δόποιας δὲν συνέδεσες καὶ αὔτινες βαρέως ποιλάκις φεῦ! μετὰ τοτούτου αἴτησον ἐπὶ τοῦ ἀγίου λαοῦ τῶν ιερέων σον κρέμαται! Δέν εἴμαι εἰμὶ ἀμαρτωλός, καὶ ἐν τούτοις η χάρις σου μὲ κατέστητεν ἀρκούντως ζιανὸν νά ἀψιφίτω τὴν τυραννίαν τῆς δημοσίας γνώμης, ἀροιντως σταθερὸν ἵνα μῆ κύψω τὸν ἀγένεια πρὸ τῶν προιλήρεων τῶν συγχρόνων μου, ἀρκούντως εὐθὺν ἵνα πράττω ὥς ἐάν ἐν τῷ κοσμῷ μόνη η συνείδησίς μου καὶ Σὺ οὐπιογχες.

Μετάφραστος Τ. Λάσκαρι.

Πατήρ Υ. ΛΟΥΖΑΖΟΝ

ΑΓΙΟΙ ΤΟΠΟΙ

Τὸ ἔσωτερικὸν τοῦ ναοῦ τῆς Σιών